

DOMOVINA

Izhaja 5., 15. in 25. dan vsakega meseca. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrate. Velja za celo leto 2 gld., za pol leta 1 gld., za četrť leta 50 kr. **Naročnina** naj se pošilja Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Južne Tirole in Mali Štajer.

Te dni potoval je naš cesar po onem delu Tirolske kronovine, ki je obljudena z Italijani. Sprejet je bil povsod slovesno in navdušeno. Saj ni v Avstriji podložnikov, kateri ne bi veselja drhteli, če pride njihov ljubljani vladar med nje. Gotovo so torej tudi oni tirolski Italijani, katerim misli in srce uhajajo prerade v italijansko kraljestvo, skrbeli za lep vsprejem svojega cesarja. Ko smo pa čitali ta poročila, spomnili smo se, da je bil pred dvema leti na podoben način naš vladar tudi v naši okolici v Malem Štajerju. In nehote smo začeli primerjati tedanji naš vsprejem, z onim v Južnih Tirolah. Enega utisa se ne moremo iznebiti. Videti je namreč, da je tam bilo narodu omogočeno bližati se svojemu vladarju. Italijani so se povsodi kazali kot Italijani. Politične oblasti jim niso stavile zaprek. Napisi, pozdravi, slavnostni spevi, vse se je smelo pokazati v narodnem duhu. Tam se ni bilo treba prepirati, kje bo stal kakšen steber z italijanskim napisom, kakšni smejo biti transparenti, kje se bo zapela kakšna pesem, ali v sredi mesta ali pa tam zunaj pred kakšnim mostom. Tako se je godilo letos med Italijani v Južnih Tirolah, o katerih se govori, da imajo Avstrijo na jeziku, v srci pa Italijo, na oni zemlji našega cesarstva, kterege rišejo na zemljevidih kot del kraljestva Italije. Narod italijanski, ki se gotovo ne odlikuje s posebno zvestobo in udanostjo do Avstrije, sme se torej slobodno gibati in se kazati. Še več; iz mnogih pozdravov donela je celo ona želja, po odločitvi italijanskih od nemških Tirol, želja po večji samostojnosti.

Kako pa je bilo pri nas, ko smo se štajerski Slovenci poklonjevali svojemu cesarju? Znano je, da je vladar povsod isti mili in dobri oče svojim podložnikom. On ne pozna razločka narodnosti. Vsi smo njegovemu srcu jednako blizo. Toda drugače je z našimi cesarskimi uradniki. Tem Slovenci gotovo niso na srce prirasli. Mi še danes s trpkostjo mislimo na one trenutke, ko nam je srce kipelo udanosti do očetovskega vladarja, usta pa so nam se mašila, in nikdar ne pozabimo, da se je takrat celo višji uradnik tako zmotil, da je pred Nj. veličastvom trdil, da je samo Mozirje in še nek slovenski trg na Štajarskem. Tudi ona želja, videti zastopnike naših občin, pred cesarjem, se nam ni mogla izpolniti. S kratka, mi smo ostali takrat, kakor ubogi colnar pri vratih in ostala je nam skoraj samo pravica trkati na svoja grešna slovenska prsa. Zakaj to omenjamo?

Zato, ker mislimo, da smo Slovenci tako važen faktor v naši državi, da bi bila dolžnost vsake vlade, ktera v resnici dela za utrditev Avstrije in habsburškega prestola, naš narodni razvoj podpirati in ne zatirati. Nikdar še nismo grešili za las proti udanosti; tudi dobro vemo, da smo navezani na svoj obstoj v Avstriji in smo pripravljani za vladarski svoj prestol darovati imetje in življenje. Da celo to prepričanje imamo, da utegnejo priti časi, ko bomo mi Slovenci ravno ona skala, na kateri se bo razbila pohlepnost onih južnih prijateljev, ki stegajo roke po „neodrešenem“ Trstu in po Južnih Tirolah.

Kolikor krepkejši je narod slovenski, toliko varnejša je Avstrija ob jugu. Zdaj pa primerjajmo

še dalje Južne Tirole z Malem Štajerjem. Tridentinski Italijani se borijo za svojo avtonomijo. Oni bi radi dosegli svoj deželni zbor, deželni šolski svet in kar je še deželnih oblasti. Ti Tridentinci so že mnogo dosegli. Oni imajo zadostno število ljudskih in srednjih šol in imajo pri deželnem namestništvu v Inomostu lastni ločeni urad. Ko so se preteklo leto poklonile italijanske občine s prošnjo za avtonomijo, dobile so tudi milostno zagotovilo, da se bode ta želja uvaževala. Ali se ne bi dalo vse to za Mali Štajer doseči? Nemamo li večje pravice do te samostojnosti? Tudi naš Mali Štajer ima posebne potrebe. Jezik in krajevne potrebe nas ločijo od srednje in gorenje Štajerske. Mi potrebujemo drugih šol. Mi imamo drugačne gospodarske razmere. Nas je tudi več kakor Italijanov v južnih Tirolah. Kar je mogoče tam, bode tudi pri nas. Zato ne nehajmo zahtevati ločitve Malega Štajerja v toliko, da se nam dovoli vsaj pri deželnih uradih posebni oddelek. Deželno namestništvo, deželni šolski svet, deželni odbor in celo kmetijska družba, mogli bi le takrat uspešno za nas delovati, če bi imeli za Mali Štajer ločene oddelke. S tem nikakor ni oškodovana jedinstvo kronovine Štajerske. Pač pa bi bilo ustrezno nujnim potrebam zvestih Slovencev v južnem Štajerju.

Tega namena ne smemo v nemar pustiti. Pričela je v zadnjem času pihati živahneja politična sapa. Rodoljubi, ki stopajo pred narod, naj tudi to točko našega programa razlagajo. Prišel bode čas, ko bodejo občine soglasno nastopile s prošnjami za avtonomijo Malega Štajerja. Za sedaj je naše delo pripravljati tla. Našim zastopnikom pa je dolžnost marljivo opazovati triden-

LISTEK.

Kopališčini listi.

I.

Tu imate zdaj! Kaj sem vam bil pravil? To so vam dale lisice in zajci, race in sulci! hudoval se je nad mano naš zdravnik, videč me vsega polomljenega. Ne bo dalo, oporekal sem jaz, nego to mi je prinesla 23letna stroga služba, nad štiri tisoč prebitih noči, kršni Kras, pa južno-železniška Sibirija, alias Tirolska, kamor so me, prevročekravnega radikalnega Slovenca „agitorja“ pred leti poslali na hlad, da delam politično pokoro, ter iz Savla postanem Pavel. Ali mož ni imel tako neprav. Pomislite, gospod urednik! kolikokrat je ribič in lovec moker do kože! V sto slučajih sem po strogejši nočnej službi po ves dan s puško na rami — do kože premočen lazil po domačem gorovju, ali pa posedal z mrežo v roci v ribiškem čolnu in največkrat posušila se mi je mokra obleka na meni pozno v noč — v krčmi. A kedo se je menil za to! Bil sem junak in vraga samega bi se bil lotil, ter popadel ga za roge ali celo stepel se ž njim. Poštenemu harambaši nič ne nabudi! Ne davno tega — o božičnem času je bilo, — prekopicnil sem se bil, loveč ribe, iz čolna v Savo. Moker sem bil kot miš. Stoprav po preteku dveh ur zamogel sem

se preobleči, pa mislite, da mi je škodilo kaj? Nič! Zvečer zvaril sem si čaj, malo pokrehal a prihodnji dan nastopil sem prometno službo za 24 ur.

In drugo pot lovili smo v gorah jerebice. Proti koncu kimovca je bilo. Popoludan je padla uprav ljubljanska megla, da bi jo bil rezal lahko. Mislim sem se na ljubljanskem barji. Ob noč sem se vračal domov in — zašel. Pomozi Bog! večje so me vodile; niti vedel nisem, kde se nahajam; — večkrat sem prišel na jedno in isto mesto. V trnavskem lesu sem se konečno zvrnil čez skalo, ter padel nekako tri metre globoko. Potolkel sem se bil na kolena, piščali in stegnici tolikaj, da vstati nisem zamogel več. Da bi dalje hodil, o tem ni bilo govora. Ležal sem na premočenih tleh celo uro, — noga me je bolela vedno huje. Briljal sem na piščalko dokaj časa, kričal in „hohupal“, da privabim kacega človeka v bližino, zdaj pa zdaj izpalil iz puške strel. A brezvspešno vse, nobene krščene duše ni bilo blizo, da mi pride na pomaganje. Uvidel sem, da bode treba nočiti v gozdu, na vlažnej zemlji, — brez odeje. Skobacal sem se do bližnjega hrasta, — dober mi je bil, dasi je Švabu svet, — priredil si pod njim ležišče, sedel nanj, ter s hrbtom oprl se ob drevo: Moja „žimnica“ od premočenega listja ni imela „dolzega usmiljenja“ z mano, — skoro sem čutil mokroto pod sabo. Nekoliko „sto vragov“ mi je v presledkih zbruhalo skozi zobe, ali — pomagalo ni nič. Nabral

sem suhljadi, ter skušal zanetiti ogenj, kajti zeblo me je, kot cucka. Raztrgal sem nekoliko nabojev, nasul strelnega prahu na mokro listje in les, ter dolgo mučil se, da ju podžgem s papirjem, a ves trud mi je bil zaman. To je bila dolga, dolga noč! Ko bi poznal, kaj je strah, no ondaj bi imel prilike. Žalibože te besede ne nahajam v svojem besednjaku: ni pojma o tem v svojem osrčju. — Nikoli, ni preje ne kasnej, me ni zeblo tolikanj. K sreči našel sem v torbi še pol klobase in malo kruha, v čutarici prsaj „železne vode“, a v mošnji tobaka za silo. Skromna je bila večerja, — a dišala mi je, kot bi obiral same piščance, samo — premalo je bilo. Potem sem si zapalil pipo in pušil skoro vso noč, a ob pipi grel si otrple roke. O svitu šele sem se orijentiral. A noga, noga, ta mi je delala preglavice! To je bila hoja! Opiraje se ob puško in palico, koračil sem polagoma nizdolu, včasih pa sedel, ter hodil — po rokah. Vse razprskane sem imel in krvave po dlaneh. Pa arnica montana je kmalu storila svoje, — nič mi ni bilo sile. Toda tiste noči ne zabim vse življenje svoje.

In tacih in jednacijh pustolovin sem doživel — na cente. Nikjer ni bilo hudih posledic. — A letos me je izplačalo, — moral sem, da se izrazim železniški, v „glavno reparaturo“, v Krapinske toplice, kjer se zdaj lečim, prodajam dolg čas in pišem — „kopališne liste“. Harambaša.

tinsko gibanje. Kar dosežejo tirolski Italijani, moramo po vsej pravici doseči tudi Slovenci v Malem Štajerju. R.

Preosnova šolskih gosposk in šolskega nadzorništva na Kranjskem.

Lani so se na Štajerskem — ker je 6letna doba pretekla — prenovele šolske gosposke, pri katerih je seveda večinoma vse pri starem ostalo. Nekaj Slovencev so dobili na novo v svojo sredino le tisti okrajni sveti, v katere so jih na novo izvoljeni narodni okrajni zastopi poslali, n. pr. v Celji. Za Slovence na spodnjem Štajerskem je bilo tudi imenovanje okrajnih šolskih nadzornikov nekoliko ugodnejše od prejšnje dobe, kajti od starih nadzornikov ostal je le eden iz nemško-birokratskih časov; na novo je bil imenovan tudi le en sam mož, odločne nemške stranke. Žal, da sta baš ta dva dobila največ okrajev in učiteljev in šol!

Letos pride pa po Kranjskem na vrsto preosnova šolskih gosposk, počenši od c. kr. deželnega šolskega sveta, do malih krajnih šolskih zastopov, in imenovanje okrajnih šolskih nadzornikov za bodočo 6letno dobo.

Štejemo si v dolžnost, na to preosnovo opozoriti domoljube in šolske prijatelje ter merodajne faktorje na Kranjskem, ker bode vodil to preosnovo mož, ki ni „naše gore list“.

Ker smo s sedanjo uredbo šolskih gosposk in šolskega nadzorništva zadovoljni, zato moramo gledati, da nas s kako čudno preosnovo ne „iznenadijo“. Zadovoljni smo zdaj, to ponavljamo, ker Slovenci smo z malim zadovoljni. Sedanje šolske gosposke, čeravno vse od kraja, kar jih ima naslov c. kr., nemško uradujejo, so vsaj Slovencev dobrohotne in Nemcem pravične. V bodoče se utegne drugače pripetiti. Utegne se še za c. kr. deželni šolski svet pridobiti, če bi tudi težko šlo, nekaj nemških mož, da bi vsaj ta korporacija imela z vladnimi organi vred poiovico zastopnikov nemške stranke. Toda za to korporacijo se toliko ne bojimo, dokler ostanejo v svojih sedanjih službah, sedanji stalni člani c. kr. deželnega šolskega sveta.

Tudi za sestavo okrajnih šolskih svetov nas ni groza, ker pošljeta učiteljstvo in deželni odbor 4 zastopnike, kateri se domovini nikdar izneverili ne bodo. Skrb pa nas navdaja, kako bode v bodoče z okrajnimi šolskimi nadzorniki na Kranjskem, ker jih ne bode več 13 ali 14 nastavljenih, ampak vsled sklepa c. kr. deželnega šolskega sveta le 5.

Od sedanjih (13) nadzornikov jih je 11 slovensčine in nemščine zmožnih; uradujejo pa vendar vsi večinoma po nemško, dasiravno spadajo skoro vsi v vrsto slovenskih domoljubov in slovenskih pisateljev. Dva nadzornika, ki sta bila še le v najnovejši dobi nastavljeni za nemške in za slovensko-nemške šole na Kočevskem in za precej umetno ustanovljene nemške šole v Ljubljani, v katerih so skoro večinoma slovenski otroci, s slovenskimi učitelji, sta pa nemška profesorja, ki slovensko ne znata. Nastavljena sta bila menda radi tega, da se „nemška posest“ na Kranjskem varuje. — Ko se bodo novi nadzorniki letos od strani voditelja teh institucij, kateremu ta zadeva baje že dolgo glavo beli za imenovanje predlagalo; gledati se morebiti namerava posebno na to, da bi se zopet v tej točki le „nemška posest“ varovala in le Nemcem vsakdanji kruhek ne jemal. Radi tega se bodo dotični trudili, da omenjena nemška nadzornika ostaneta v slovenski deželi, ostali trije utegnejo še biti Slovenci, toda mehki Slovenci, katerim bode dovoljeno le z abecedarji slovensko govoriti, uradovati z učitelji pa že ne več po slovensko. — Da se tako utegne zgoditi, da utegne priti taka nevihta in krivica nad kranjsko šolstvo, da se namreč izroči dvema nemškima nadzornikoma 30 nemških šol, 3 slovenskim pa 300 slovenskih učilnic — v tem nas utrjuje opravičena slutnja, ker vidimo, da se že zbirajo oblaki. Iščejo se namreč po deželi dovolj veliko število nemških šol za oba nemška nadzornika. Pri tem pa niso tako zbirčni; kmalu iztaknejo zavod, ki naj bi se v varstvo nemškim anidzornikom izročil.

N. pr. ob kočevsko-slovenski meji je mala šola, katero obiskujejo slovenski in kočevski otroci, ki znajo slovensko in kočevsko. V tej šoli je razumno, učni jezik nemški, čeravno učitelj, kedar nemško govori (včasih se vendar predrzne slovensko besedico izpregovoriti), otroci ne razume. V čisto slovenskem kraju podpira „šulverein“ nemško-slovensko šolo, tako šolo hitro proglasijo za čisto nemško šolo, da dobe za nemškega nadzornika dovolj dela. V tretjem slučaju so iztaknili šolo s slovenskimi otroci in slovenskimi učitelji, katera pa je nemška (kedar se otroci že dovolj nemško nauče); to, da radi nemške politike ni komu ušeč, da so učitelji Slovenci. Za kazen, in da dobi nemški nadzornik dovolj dela, mora tudi ta šola priti pod nemško komando. Če še tako ne bodo nabrali dovolj nemških šol, vzeli bodo nemške, od „šulvereina“ podpirane „Kindergarten“, take, v katerih so otroci slovenski, vrtnarica pa morebiti Čehinja.

Celjske novice.

(Zakrament sv. birme) prejelo je v nedeljo v farni cerkvi 614 otrok. V ponedeljek pa je bilo v nemški cerkvi 366 otrok birmovanih. — Sprejem premil. knezoškofa, bil je dostojen cerkvenega kneza. V soboto popoldne zbralo se je na kolodvoru pri dohodu vlaka mnogo odličnega občinstva in deputacij. Med drugimi bil je preč. gosp. opat Ogradi, okrožne sodnije predsednik dr. Gertscher, okr. glavar dr. Wagner, državni pravdnik dr. Galle, ravnatelj gimnazije P. Končnik, okr. šolski nadzornik prof. Zavادلal, državni poslanec M. Vošnjak, načelnik okr. zastopa dr. Jos. Sernek, dr. I. Dečko, notar L. Baš, načelnik kr. šol. sveta, dr. Jos. Vrečko, zastopniki mestne občine, na čelu župan Stieger, zastopniki občine okolica Celje, na čelu župan Glinšek, deputacija „Sokola“, „Južno-štajerske hranilnice“, „Posojilnice“, „Katoliško podporno društvo“, „podružnica sv. Cirila in Metoda“, „Občeslovensko obrtno društvo“, cerkveni ključarji itd., itd. Ko je vlak prišel na postajo Celje, jelo je odmevati gromenje topičev na gradu in pri sv. Miklavžu. Mil. knezoškof imel je za vsacega zastopnika prijazno besedo. Iz kolodvora odpeljala se je duhovščina v farno cerkev, koder je bila zbrana šolska mladina in se je pričelo izpraševanje. Kasneje potem pa se je isto vršilo v nemški cerkvi. Na večer priredili so čitalniški pevci podoknico in zapeli tri krasne zборе. Ob enem zažgali so se kresovi in užigal umetni ogenj. — Vse je bilo prirejeno tako, da je prevzvišeni vladika lahko uvidel, da je prišel med svoje. — Z obžalovanjem pa moramo omeniti, da naši nasprotniki tudi pri tej priliki niso mogli zatajiti svoje politične strasti. Kajti storili so le toliko, kolikor je bilo neobhodno potreba. Tujec opominjal je pisca, teh-le vrst, kako čudno se mu vidi, da je vse zidovje tako prazno, brez vsake olepšave, ko vendar Celjani za vsako nemško demonstracijo tako radi okrase hiše svoje, ob tej priliki pa, ko prejemajo njih otroci sv. zakrament, ki naj bi jim ostal vedno v spominu, puste vse tako in to le, ker je višji pastir sin slovenske matere. Lepo to ni, pa tudi pametno ne!

(Orglavec) se išče za mestno farno cerkev v Celji do 15 t. m.

(Birmovanje) je bilo 4. t. m. v Grižah, danes 5. julija je v Žavci, 6. julija bode pri sv. Petru ob Savinji, 7. v Polzeli, 8. v Galiciji in 9. julija bode v Teharjih. Dne 3. julija se je blagoslovil veliki altar v Grižah in podružna cerkev matere božje (lurdske) v isti fari.

(Deželni šolski svet štajerski) je sklenil, da se ima veronauk v tretjem razredu meščanske šole v Celji, mesto po jedno uro, po dve uri v tednu, podučevati. Vprašanje je le, če bodo mogli zmagovati sedanji čast. gg. duhovniki, ki so že tako z delom preobloženi še več ur pouka, kakor jih imajo dosedaj in če bi morda ne kazalo nastaviti posebnega kateheta v Celji.

(Vsprejemna skušnja na gimnaziji v Celji) bode prva dne 14. julija ob 2. uri popoldne, druga pa dne 17. septembra ob 8. uri zjutraj. Vpisovanje vrši se 14. julija od 11.—12. ure dopoldne in dne 16. septembra od 9.—12. ure dopoldne. Pri vpisovanju potreba je krstni list in šolsko

spričevalo ter se plača vpisnina v znesku 3 gl. 60 kr.

(Veliki kres z umetalnim ognjem) zažigal se bode dne 4. julija ob 9. uri zvečer na gradu pri Lipovšku. Gospodje pevci se uljudno vabijo k zabavnemu sestanku.

(Vsporednice na celjski gimnaziji) še vedno razburjajo živce nasprotnikov. Trdobučni pa so ti ljudje, da je groza. Vedno in vedno ponavljajo to, kar so si sami zmislili in nobeden Slovenec ne zahteva, namreč, da bi se Slovenci ne učili nemščine. Mi še jedenkrat povdarjamo, da Slovenci se ne branijo učiti nemščine, temveč le zahtevajo, da se ta podučuje v primernem času, tako, kakor pri vsih družih narodih tuji jeziki. Neki Carneri prišel je celo do sklepa, da bi bil najboljši odgovor Slovincem glede paralel ta, da se vsi Nemci dobro priučijo slovensčine. To bi res bila najboljša pot. Saj mi Slovenci družega ne zahtevamo, kakor, da uradnik razume jezik naroda, med katerim živi. Vendar, kolikor mi poznamo Nemce, bode težko kaj kruha iz te moke.

(Celjski poslanec Foregger pa judovski madžarski civilni zakon.) Foregger je brzojavil v Pešto, da ga veseli, da so sprejeli Ogrji civilni zakon. Madžare sicer to malo briga, kaj veseli Foreggerja, Foregger se pa moti, ako je mislil, da bode radi tega postal svetovnosladen. So pač razne baže ljudje na svetu in slučajno tudi taki, kakor celjski poslanec Foregger.

(Novo poštno- in telegrafijsko poslopje) v Celji se bode postavilo za 188775 gl. Dotični zakon je od presvetlega cesarja že potrjen.

(Uradna konferenca za učiteljstvo celjskega in laškega okraja) je letos dne 25. avgusta v Celji. Dosedaj je imela ta konferenca — kar se tiče vodstva — popolnoma nemšk značaj, kakor bi se je udeležili učitelji izključno nemških šol. Po drugih okrajih, oziroma pri drugih nadzornikih, je vsaj ta lepa navada, da se zapisnik take konference piše v obeh deželnih jezikih. Prejšnji nadzornik omenjenih šolskih okrajev — mož nesrečnega imena — seveda ni mogel kaj tacega dovoliti. Mislil si je menda, kaj meni mar, če nekateri prenapetneži pri konferenci slovenski govore in slovenski debatirajo, saj morata zapisnikarja slovensko debato in slovensko poročilo nemški beležiti, da v Gradci vidijo, da rabimo povsod „državni“ jezik; kaj meni mar, če se originalna debata in poročilo ne strinjata popolnoma s zapisnikom. Tako si je mislil mož, a mož je šel. Upamo, da bodo odločilni faktorji skrbeli za to, da bo poslej zapisnik pisan v obeh jezikih. Konferenčni odbor in okrajni šolski svet celjski sta nam poroka za to.

(Nemškutarska klika). Na praznik sv. Petra in Pavla moral sem se vračati precej pozno zvečer po državni cesti iz Žalca v Celje. Blizu mesta srečajo me trije Celjani, prepevajoč ali boljše rečeno tuleč vse mogoče nemške klafarije ter pridušujoč se v znani celjski nemščini, da me je bilo zares groza. Te zverine v človeški obliki, pozdravil sem lepo v slovenskem jeziku, meneč, da me bodo rajši v miru pustili. Na moj pozdrav pa se mi eden teh (najbrž pristen celjski German), rogoviležev odreže: „Lek me im A.... verfluchter Bindischer, kriegst an Fuss im A.... dass dich der Teufel holt.“ Gotovo je ta olikanec hodil še pred par leti v nemškem Celju, v nemško šolo, ter si sedaj kot kak nemški krpar domneva, da mu teče po žilah pristna germanska kri. Molčal sem na ta surov odzdrav, čé, če kaj rečem, bo še slabši in sem srečno dospel v mesto. Dovolim si pa na tem mestu mestno redarstvo, katero ima svoj delokrog tudi na „glaziji“ in še dalje, opozoriti na take in več enakih slučajev in mu priporočati, da bi se po noči tudi tja potrudilo in skrbelo za to, da se v obližji mesta ne rogovil tako nesramno.

Spodnje-štajerske novice.

(Presvetli cesar) je daroval gasilnemu društvu v Rajhenburgu 60 gl.

(Premembe pri č. duhovščini). Č. gosp. J. Lempl, župnik v Škalah, imenovan je dekanom v dekaniji šaleške doline. Umrl je č. g. Fr. Nendl, kaplan v Laporji. Č. gg. kaplana, in sicer V. Kolar gre z Gomilkega za provizorja na Ma-

Jo Reko, M. Trtinek pa iz Št. Ruperta pri Laškem trgu za provizorja k sv. Lenartu pri tem trgu.

(**Nove maše**) bodo imeli č. gg. mariborski goslovci: Čemažar J. v Selcah na Kranjskem 9. julija, Janžekovič J. v Polenškaku 19. avg., Čončan F. v Pletrovičah 12. avg., Kovačič R. pri sv. Jurju v Slov. gor. 5. avg., Pirtovšek M. v Šmartnu na Paki 19. avg., K. Presar v Polji 5. avg., Rožman Al. v Ljutomeru 9. avg., Šket M. pri sv. Križu pri Slatini 29. avg., L. Šlambergar na Hajdini 5. avgusta, Ljanič Al. pri sv. Križu pri Ljutomeru 26. avgusta, Trstenjak E. pri sv. Barbari pri Vurbergu 26. avg., Zrnko K. pri sv. Križu pri Mariboru 5. avg., Čede J. v Grizah 5. avgusta, Janežič R. pri sv. Miklavžu pri Ljutomeru 26. avgusta, Novak A. v Šoštanj 15. avg., Paličar J. na Tinskem pri Zibiki 15. avgusta.

(**Vabilo**) na letno zborovanje moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Št. Juriji ob Laškem žel., ki bo v nedeljo 15. julija 1894, ob 4. uri popoldne v gostilni pri „Cestnem Jožetu“. Pri zbiranem delu sodelujejo iz prijaznosti šentjurski pevci. Godba šmarijskih godcev. K obilni udeležbi vabi najljubnejši odbor.

(**Odlikovani učitelji**). Mariborski okrajni šolski svet je izrekel priznanje sledečim učiteljem, ki so se na lanski učilski razstavi odlikovali s svojimi izdelki, in sicer: gospici B. Aufrecht v Mariboru, g. J. Pavlišku v Račjem, g. K. Pezdevškemu v Slivnici, g. J. Horvatu pri d. Devici v Puščavi, g. A. Živko-tu v Slivnici, g. G. Majcen-u v Mariboru, g. M. Neratu v Mariboru, g. J. Klenovškemu in J. Slekovcu v Larenini, g. P. Pavlinu pri sv. Petru pri Marib., g. Fr. Kotniku v Selnici, g. J. Lasbacherju v Rušah, g. J. Cizelju in Godec-u v Lembachu, g. M. Lichtenwallnerju v Rušah in g. prof. Koprivniku v Mariboru.

(**Odlikovanje za kmetijske zasluge**). Ptujška kmetijska družba je v slovesni seji izročila nadučitelju g. Fr. Križu v Zavrču, častno darilo 50 kron, za njegove zasluge v vrtnarstvu in sadjarstvu.

(**Posojilnica v Sevnici**) je imela lani 92058 gl. prometa, 437 gl. čistega dobička in 2266 gl. rezervnega fonda.

(**Sevnica**). Nemška kultura vedno napreduje. Kako daleč bode še prišlo? Nedavno so otroci dr. A. Kautschitscha, zvečer v mraku, upili skozi okno: „Die Deutschen sollen leben die Windischen krepiren“, no in kaj bode potem, dr. Kautschitsch, bode moral tudi „krepiren“, ker gotovo živi le od slovenskega kmeta in ne od Nemcev. — Je li to sad od „šulvereinske šole?“ Še več takih in jednacih psovok posebno od otrok te šole, bi še lahko naštel, a mi nimamo toliko časa za take stvari, kakor naši nasprotniki, kateri če že ne lažejo, pa vsaj iz muhe slona naslikajo, kakor so tudi v raznih tožbah lažljivo paročali, in je zdaj sodnija stvar v resnico — v naš prid spoznala.

(**Nova posojilnica**) pri Mariji Snežni blizu Cmureka, je od deželne sodnije v Gradcu registrovana in začne v kratkem posloovati.

(**V Rajhenburgu**) je bil na Petrov dan kaj velik sejem; prigalilo se je 1335 glav goveje živine, s katero je bila prav živahna kupčija.

(**Premembe pri učiteljstvu**). G. M. Hötzl, učitelj v Zrečah, imenovan je nadučiteljem na nemški šoli v Štoreh. Podučiteljica v Zrečah, gospica H. Arko, imenovana je za učiteljico v Šmartnem pri Litiji.

(**Na graškem vseučilišču**) je minister zoper voljo profesorskega zbora dovolil, da sme dotični profesor italijanski jezik, v italijanskem jeziku razlagati. Torej se bodo, tudi slovanski jeziki smeli v slovanščini razlagati.

(**Mariborski dijaki**). „Zaveza zoper nemči zem“ v Mariboru, obstoji med vseučiliščniki in ne med gimnazijci, kakor se je to od nekaterih po pomoti smatralo. Ta zveza ni društvo, temveč le privatno dogovorjena skupina, ki se vadi lepega izrekanja.

(**Ljudski shod**) bode 8. t. m. v Mozirju. Razpravljalo se bode 1. v zadevi celjske gimnazije; 2. o javnih napisih; 3. o novih davčnih predlogih v državnem zboru in 4. o raznih kmetijskih potrebah. Tega shoda udeležita se tudi državni

in deželni poslanec g. Mihael Vošnjak in deželni poslanec g. dr. Jos. Srnec. Kakor prihajajo poročila, se ljudstvo precej zanima za zadevo celjske gimnazije in hoče javno protestovati proti besedičenju poslanca Foreggerja, ki je proti volji tržanov Savinske doline, prišel v državni zbor, da dela ondi zgago željam slovenskega prebivalstva štajerskega.

(**„Delavsko bralno in pevsko društvo v Mariboru“**) pričelo je 1. t. m. slovesno svoje delovanje. Sobane hotela pri „nadvojvodi Ivanu“ bile so pretesne, da bi imeli prostora vsi došli gostje. Program vršil se je v občo zadovoljnost. Mnogoštevilni pristop k društvu, pa je dokaz, kako je bilo to društvo potrebno. Nadjati se je, da bode tudi južna železnica podpirala to društvo, kajti biti jej mora na tem, da se nje delavci podučujejo in varujejo pred anarhistično kugo, kar bode društvo s svojimi predavanji in zborovanji, skušalo doseči.

(**Nemški „šulverein“**) uganjal je v nedeljo 1. t. m. svoje burke v Mariboru. Agitatorji skrbeli so, da so nezavedni Mariborčani razobesili nekoliko zastav, med katerimi je „frankfurterica“ igrala glavno ulogo. Udeležba zborovanja je bila prav plitva. Nekaj širokoustnežev pa par komijev bravnilo je nemško posest mariborsko. Ti zaslepljenci pač ne morejo odpreti oči, da bi videli, da jih obdajajo krog in krog slovenske gorice in da tedaj tudi Maribor ne more biti nemška posest. No „šulverein“ še ne bode sveta preobrnil, če tudi mu pride pomagat par celjskih „purgarjev“.

(**Vabilo**) k dramatični predstavi, katero priredi „Bralno društvo za Laški trg in okolico“ v nedeljo dne 8. julija 1894, v pivarni g. S. Kukeca v Laškem trgu. I. Šolski nadzornik. Veseloigra s petjem v enem dejanji. — Spisal Kosta Trifkovič, poslovenil Miroslav Malovrh. II. Županova Micika. Kratkočasna igra s petjem v dveh dejanjih. — Po Linhartovi predelal dr. Janez Bleiweis. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina za društvene člane in za kmete 10 kr., za nečlane 30 kr. Predstava se vrši na novem, po članu našega društva izdelanem odru. Odbor.

(**Slovenski delavci in tuji bogataši**). Trboveljska premogokopna družba, katara dela samo s slovenskimi delavci, posebno v Trbovljah, Hrastniku in Zagorju, naredila je l. 1893. čistega dobička 613.394 gl. Delničarjem se je izplačala iz tega dobička 10% dividenda. Dobro bi bilo, če bi kateri naših poslancev skrbel za natančneje poizvedbe o tej družbi. Čuli smo že premnogokrat britke tožbe od trboveljskih delavcev. Samo v preteklem letu je imela bratovska zakladnica v Trbovljah in Hrastniku kacic 15 pravn z delavci, katerim se je po krivici kratila zaslužena provizija. Čudno je to: že l. 1889 je sklenjena postava, po kateri se morajo vse bratovske skladnice uravnati na enak način. V okrožju celjskega rudarskega urada pa do danes še nima noben rudokopna novo urejene bratovske skladnice in kaj to pomeni, bi vedeli nekteri iz službe pognani delavci povedati. Kdo se bo usmilil teh ubogih slovenskih trpinov, ki z žuljavimi rokami bogatijo tuje bogataše?

(**Kaj pomeni beseda „kruc?“**) Na murskem polju čuje se večkrat beseda: mi smo „kruci“, ali to je „kruc“, kar prilično toliko pomeni, kakor pogumen fant. Ta beseda prihaja najbrže od „Kuruci“, tako so se namreč imenovali ogerski ustaši, ko so l. 1704 šli nad Dunaj pod vodstvom Aleksandra Karolyja ter so sežgali in oropali Švehat, Humburg in Fišamend. Od todi tudi prihaja nemška beseda: Kruzi-Türken namesto: „Kuruzzen und Türken“.

(**Za Vitanje**) išče poštar, g. Jaklin poštno in telegrafijsko upraviteljico.

(**Zakaj se moramo braniti, da se naši nežni otroci nemščine ne učé?**) Mi Slovenci nismo zoper to — kakor smo že tisočkrat ponavljali — da bi se naša odrasla mladina, kekar je dobila v nižjih šolah s pomočjo materinskega jezika, že nekaj izobraženosti, v višjih učilnicah nemškega jezika učila; kajti to jej le koristi, ker že zna nekaj misliti. Če pa se najmlajši otroci, ko ne znajo niti materinskega jezika, ni misliti ne, uče nemškega jezika, t. j. nemških besed, se s tem nič ne izobražujejo, nič misliti ne vadijo, ampak le blebetati nekaj slabo umljivih nemških

besed in stavkov. Iz takih otrok, zlasti, če niso prav dobre glave, nikoli nič dobrega ne postane. V šolah opešajo in v življenji si pridobe le najnižje službe, t. j. raznovrstni posli so pri nemški gospodi doma ali na tujem, ali k večjem da postanejo obrtniki najnižje vrste. — Taki ljudje, izšolani po tako napačnih načelih, postanejo v resnici „podlaga tujčevi peti“.

(**Učiteljska zborovanja**). Brežko učiteljsko društvo obhaja na Vidinu 12. t. m. 25letnico šolskih postav. Ravno tako slovensko učiteljsko društvo v Mariboru isti dan z izletom v Lembah. Uradna učiteljska skupščina za krški okraj bode 31. t. m. v Krškem.

(**Postava za posojilnice z dne 11. junija t. l.**) bode za tiste zavode, kateri se že poslužujejo ali kateri se bodo posluževali zakona z dne 1. junija 1889, prav koristna. S to postavo je namreč naravnost rečeno, da smejo one posojilnice rabiti menični kolek, (t. j. po I. lestvici), če tudi posojujejo na daljše, kakor 6 mesečne obroke (vendar ne čez 4 letni obrok). Kar je pa še važnejše v tej postavi je to, da zadostuje pri zadolžnicah enojni kolek, če tudi so na njej poroki podpisani. Toda take posojilnice, katere se ravnajo po postavi z dne 1. junija 1889, (take so kolikor mi vemo, posojilnice v Krškem, Žužemberku, Ložu), morajo zadovoljne biti, da jih bodo nadzorovali finančni organi v tem obziru, če one zadostujejo zahtevam teh postav (1/89 in 11/94), katerih dobrot so deležne. Vendar ne bodo od te strani nadzorovane tiste posojilnice, katere pregleduje že katero društvo, n. pr. pri nas „Zveza slovenskih posojilnic“.

(**Slovenske posojilnice leta 1893**). Od vseh posojilnic (razen jedne) so nam došla poročila z računi o njihovem delovanji l. 1893. V nekaterih točkah smo o njih v našem listu že poročali in sicer posamezno. Danes naj pa podamo nekoliko skupnega pregleda. (Celotni pregled pride v 4. letopisi, ki se že tiska). Vseh slovenskih posojilnic je zdaj 67, a lani je delovalo še le 60 posojilnic, in sicer na Koroškem 17, na Kranjskem 14, na Primorskem 8, na Štajerskem 21. Vse te posojilnice so imele 30222 članov, za 3579 več, kakor l. 1892.

(**Na Kamenu**) pri Kozjem je bajje kmetovalec Š. svojo ženo tako nevarno udaril, da je umrla.

(**Od sv. Urbana pri Ptuju**). Požari — Ubitje. V teku minulega tedna zgorelo je gospodarstveno poslopje N. Krambergerja v Ragosnici blizo Jirsavca. Požar so učinili otroci. V noči od 26. na 27. t. m. je zgorelo stanovanalno in mlinsko poslopje Jožefa Krainca v Vitanovcih. Nesrečnež ima veliko škodo, ker mu je vse še novo mlinsko orodje (štirih parov) zgorelo. Zavarovan bil je le malo. Včeraj dne 26. junija so v Jirsovskih leseh našli mrtvo telo Janeza Kollarič, želarskega sina iz Derstelskega vrha; sliši se da je bil zaklan tja zapeljan od svojega očma.

(**Iz Ljutomera**). Tukajšno konjerejsko in dirkalno društvo bode zborovalo v nedeljo dne 8. julija t. l. ob 9. uri zjutraj, v gostilnici gosp. Iv. Vaupotiča v Ljutomeru ter vabi vse konjerejce k obilnej vdeležbi. Vspored: 1. Sestavljenje vsporeda za letošnjo dirko na Cvenu, za katero je dalo vis. ministerstvo poljedelstva 200 gl. podpore. 2. Račun za l. 1893. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni predlogi. Odbor.

(**Na mariborski vinorejski šoli**) je do 15. avgusta razpisanih 7 deželnih ustanov. (Razpisanih jih utegne biti tudi nekaj okrajnih in hranilničnih štipendij). Prošnje je treba vlagati pri deželnem odboru; priložiti jim je treba krstni list (ki kaže najmanj starost 16 let), domovinski list, potem spričevala: o vedenji, o zvršenih šolah, o zdravju, uboštvu in o stavljnih kozah.

(**Nemškutar v slovenski obleki**) je list z imenom „Štajerski kmet“, ki je začel v Mariboru izhajati, tam kjer se tiska Slovencem sovražna „Marburgarca“. Koliko časa take gobe rastó, to dobro vé povedati odvetnik, ki se je preselil iz Celja v Maribor, mož, ki je nekaj časa v Celji tako strupeno gobo gleštal. Več o temu listu še spregovorimo.

(**Akademično društvo „Triglav“ v Gradcu**) naročilo si je pri znani dunajski tvrdki „Klein“ znatno število kravatnih igel za svoje društvenike, oziroma bivše članove Triglavove. Emblem

je sova z na pol razprostrtimi peroti, držeča v krepkih trak z napisom „TRIGLAV“, Ta okrasnik je prav lično izdelan; kdor ga vidi ga pohvali. — Vsak se rad spominja v poznejšem življenju svojih vseučiliških let, in najpripravnejši spominek na to dijaško dobo, bile bi te igle, ki pač nimajo izzivalnega ali demonstrativnega značaja. Cena je primeroma majhna, — le 1 gld. 50 kr. s poštino vred. Naročila vsprejema odbor akad. društva „Triglav“ v Gradcu, Bürgergasse 8.

Druge slovenske novice.

(Družbe sv. Cirila in Metoda) glavni zbor bode letos v Novem mestu.

(Gledé uličnih napisov v Ljubljani) je deželna vlada sklepe mestnega zbora v nekaterih točkah razveljavila.

(Uredništvo „Slovenskega Naroda“), katero je vodil v majniku in juniju g. dr. Danilo Majaron, naznanja, da se je omenjeni gospod uredništvu odpovedal.

(Kamniška železnica) je imela lani 5700 gld. primankljava; vsled tega se delničarjem ni dala nikakoršna delnina.

(Dramatično društvo v Ljubljani) šteje 232 članov, katerim se je letos dal izišli zvezek „Talijs“, obsegajoč igro „Prodana nevesta“, „Prenočišče v Granadi“ in „Čarostrelec“. Društvo je dalo 58 predstav in imelo 26 igralnih moči stalno nameščenih. Stroškov je imelo 29.600 gld. Društvu predseduje g. dr. J. Tavčar. Članarina znaša 2 gld. na leto. Društvo je vse podpore vredno.

(Pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani) bode 7. in 8. julija praznovalo svojo 10letnico.

(Na Kranjskem je 280 slovenskih šol), 16 slovensko-nemških in 29 čisto nemških šol. Čudno je posebno to, da imamo Slovenci v Avstriji največ jezikovno mešanih šol, namreč 212 slovensko-nemških šol. V občie pa imajo Slovenci s Poljaki vred v razmerji s številom stanovništva premalo šol, baš tako Rusini, Hrvatje in Srbi. Nemci, Čehi in Italijani imajo pa razumno več šol, kakor bi jih jim šlo z ozirom na število prebivalstva. Zakaj tako? Radi nemških in italijanskih šol je nam že znan odgovor, ker namreč v te šole morajo tudi slovanski otroci hoditi.

(Nemške šole so na Kranjskem): V kočevskem okraju 19, v novomeškem 5, v črnomaljskem 1, v krškem 1, v radovljiškem 1, v Ljubljani 2, skupaj torej 29 javnih nemških šol nasproti 296 slovenskim ali vsaj večinoma slovenskih šol. Privatnih šol je pa dokaj veliko še nemških, osobito v Ljubljani in drugod.

(Ne „k“ in „v“, ampak „k“ in „h“). Bog naj razume naše gosposke. Najprvo so šolske gosposke slovenskim šolam ukazale, naj učé otroke za krono in vinar pisati „k“ in „v“. Čez nekaj časa pa to prekličejo, in pravijo le tako pisati, kakor bi otroci nemško mislili in govorili, namreč „k“ (Krone) in „h“ (Heller).

(Obiskovanje obrtnih šol) na Slovenskem. Šole za zobce (čipke) in vezenje so letos imele veliko učenk, in sicer v Čepovanu 33, v Bolcu 36, v Idriji 25, v Ljubljani 33, v Dol. Oslci 24; šola ze lesno obrt v Ljubljani 47.

(Okolo Rake na Dolenjskem) so začeli ljudje letos in nekoliko že lani dokaj pridno hmelj saditi.

(Iz črnomaljskega okraja) se nam poroča, da sedanji uradniki pri ondotnem okrajnem glavarstvu dokaj v lepi slovenščini uradujejo, kar ljudstvu posebno ugaja. (Zakaj ne bi se torej tudi drugod slovensko uradovalo? Ur.)

(Kakovost cepičev) bode — kakor se nam od Save poroča — res poglobilna reč pri napravi novih vinogradov; zakaj od cepičev bode odvisna dobrot trt in vina, kakor to dobro piše g. Belé v „Poljedelcu“. Žalibog se od strani vlade in kmetijskih družb premalo skrbi, da bi kmetom ali vsaj kmetijskim podružnicam dajali strokovnjaki v tej zadevi take potrebne nauke.

(Iz trtnice kmetijske podružnice v Krškem). Vspehi letošnjega lesnega cepljenja so bili že konec junija v tej trtnici videti. Od 100 vkorenjenih, po tako imenovanem bizeljskem načinu cepljenih ameriškanskih trt se je prijelo blizu 50, katere prav bujno rastó. Na isti način cepljeni ključi (rezina) so se pa manj prijeli; najboljsemu

delavcu le 40%; ti tudi ne morejo tako bujno rasti. Vendar pa iz tega sledi, da je tudi zimsko in pomladansko cepljenje v les vsega priporočila vredno, in da se izplača celo tudi ključe cepiti. — V Ljubljani pri posilni delavnici so bili vspehi enakega cepljenja še boljše.

(V Krškem) je v nedeljo 8. t. m. ustanovni zbor nove ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda. Dne 29. t. m. bode ondi slovesno odkritje Hočevarjevega monumenta in Valvazorjeve spominske plošče.

(Iz novomeškega šolskega okraja.) Strokovnjak v šolskih zadevah izraža opravičeno željo, da bi se letos pri premembi šolskih nadzornikov imenoval za novomeški okraj pravi ljudski učitelj s stalnim sedežem. Če se že noče vzeti sposobna moč iz tega okraja, kjer se tudi taka dobi, naj se nadzorništvo našega šolstva izroči ljudsko-šolskemu strokovnjaku sosednjih okrajev, da bode za naše šolstvo kaj več storil, da bode šole razširil in nove ustanovil. V tej zadevi se je pri nas do zdaj vse premalo storilo; temu je bilo morebiti tudi to vzrok, ker dozdanji nadzorniki, če tudi so skozi in skozi vrli možje bili, niso bili pravi ljudsko-šolski strokovnjaki in niso v našem okraju bivali.

(„Postojnski Sokol“) bode dne 5. avgusta prav slovesno praznoval svojo ustanovitev. Poleg domačih sokolskih društev, pridejo tudi bratje Hrvatje in Čehi. Vozil bode poseben vlak iz Celja v Postojno po znižani ceni. Vozni red, kakor tudi cene priobčimo kasneje. V Postojni bode obisk slavnoznane jame, katera bode električno razsvetljena. Najnovejšje to društvo pozdravlja se od vseh strani zelo simpatično, kar je znamenje, da se bode podpiralo od vseh strani.

(Odložila sta svoj mandat) deželna poslanca goriška, gospoda Tomaž Čerin in dr. Andrej Lisjak. Čudne razmere vladajo med inteligenco slovensko v Gorici. Povsod le sam prepir.

(Grozna nesreča v Kopr.) V sredo zvečer okolo 10¹/₂ ure je hotel gostilničar Ivan Pečenko, v Koprui ustreliti na vrtu poleg hiše nekoga mačka, a zadel je svojega šletnega sinčka, kateri je bil zaspal na klopi za nekim grmom, ne da bi ga bil oče videl. Kroglja je zadela otroka v srce, torej ni pomagala več nikakoršna zdravniška pomoč. Nesrečni oče, ki je nehoté umoril lastnega svojega otroka, hotel se je usmrtiti, in komaj so mu ubranili ljudje, da se ni ustrelil.

(Samomor.) Zjutraj dne 29. jun. se je ustrelil v tržaški vojašnici 20letni jednoletni prostovoljec Julij Mara iz Gradca. Nastavil si je bil puško pod brado in sprožil petelina s palcem bōse desne noge. Kroglja mu je prešinila možgane in predrla črepijno. Nesrešnež se je zgrudil na mah mrtev. Vzrok samomoru je menda nesrečna ljubez.

(Govedina iz Avstralije.) Prijatelj našemu listu piše iz Dunaja; Nov tekmecc je ustal zoper naše živinorejce. Danes namreč je prišla prva pošiljatev govejega mesa iz — Avstralije. Kdor bi bil pred 20 leti povedal, da bodejo na Dunaji kuhali še — sveže avstralijsko meso — v zobe bi se mu smejali. Danes so odprli prvi vagon, v katerem je 100 meterskih centov tacega mesa. Meso je od dobro rejnih avstralijskih bivolov. Vsako truplo je razdeljeno na štiri četrti, vsaka četrt je zavita v belo platno in potem v trdo jadrsko platno. Vagon ima dve omari za led, na dnu in ob stropu je debela plast slame. To meso bilo je več mescev na poti, vendar je popolnoma sveže, ker je bilo ves čas zmrzneno. Komisija ki je danes poskušala meso, je priznala, da se sme brez skrbi uživati in je sama takoj na mestu več kosov za poskušnjo kuhati in peči dala. V kratkem pride pet novih vagonov s takim mesom. Prodajalo se bode to meso po 48 do 60 kr. dunajsko meso pa je sedaj po 64 kr. To je torej na vsak način za naše mesarje nevarno tekmo vanje.

(Češki uradniki na Slovenskem). Naši nasprotniki trde, da slovenske šole ne izgojujejo sposobnih uradnikov za cesarske službe. Kaj še! Poglejte na Češko, kjer češko vseučilišče in češka tehnika izobrazuje vse polno visokošolcev, ki stopijo v državne službe. Pa vsaj ni potreba v poštevcemati čeških razmer. Na Slovenskem je nastavljenih nekaj čeških rojakov, ki so dokončali češko visoko šolo, pa kot cesarski uradniki

dobro opravljajo svojo službo in uradujejo nemško in slovensko. Torej, nemškutarji nikar n trdite, da le vaše nemške šole, vaše šulvere in ove mučilnice Slovanom do kruha pomagajo.

Druge avstrijske novice.

(Presvetli cesar) se je podal na južno Trolsko, kamor je bila cesarica že prej odšla.

(Stari drobiž, dvajsetice po 20 kr. in novičiči) se bodo polagoma iz prometa vzeli; v novem letu bodo c. kr. kase ta denar le iz moma sprejele.

(Starčevićeva slavnost) dne 26. jun v Zagrebju se je kaj lepo obnesla. Narod je prihitel od vseh strani, da skaže čast svojemu odličnemu zastopniku in prvoboritlju hrvatskega prava. Tudi nekaj Slovencev se je slavnosti udeležilo.

(V Zagreb) bode došel 7. t. m. novi nadškof dr. Posilovič, kateremu nameravajo prirediti velikansk sprejem.

(Matica Hrvatska) je imela lani čez 10.000 članov, izdala je 8 knjig v 80.000 iztisih (leto jih pa tiska v 12.000 izvodih) in je imela čez 35.000 gld. dohodkov, a za tiskane knjige je porušila čez 48.000 gld. in vendar ima še raze hiše blizu 62.000 gld. imetja. To društvo torej daleč nadkriljuje našo „Slovensko Matico“.

(Moravskih Slovkov) je blizu 300.000 in se dobro organizujejo. Njih poglobilni kraj je mesto Hodonin, kjer so si posebno „Matico“ osnovali da bi potem realko ustanovili z nabranimi novci. Kdaj bode Slovinci dobili slovensko realko?

(Z madjarskim jezikom) jih hočejo osrečiti namreč delavce na državnem kolodvoru v Zagrebju, katerim se je zagrozilo, da bodo ob službo ako se madjarskega jezika ne nauče. Strašno so oholi in kruti postali, ti Madjari, in to še celo na Hrvatskem, kjer še prave pravice nimajo.

(V Slavoniji) so že velike madjarske naselbine, njih naseljevanje se še vedno pospešuje.

(V Budapešti) je vlada zmagala s svojimi cerkvenimi postavami. Zdej bodo torej madjarski uradniki poročevali ljudi na Ogerskem, vodi krtne knjige in opravljali še druge zadeve, katere so bile do zdaj v rokah duhovnikov. Na ta način bode madjarsčina izpodrinila še pri te cerkvenih poslih narodne jezike, slovanski, nemški in rumunski jezik. O nesrečni so onkraj Litave vsi nemadjariski narodi! Madjari bi še Hrvat radi pozobali.

(Madjarska nasilnost). V spomin 100letnice madjarske naselitve v lepih in velikih ogerskih nižinah, kjer so poprej le Slovani bivali namerava ogersko naučno ministerstvo ustanoviti 400 državnih, t. j. madjarskih ljudskih šol v slovanskih in rumunskih ali nemških pokrajinah.

Ogled po širnem svetu.

(Sv. oče papež) je izdal prelepo okrožnico v kateri vesoljni svet presrčno in ljubeznjivo podučuje, vabi v naročje katoliške cerkve posebno pravoslavne kristijane in se sočutno spominja tudi onih Luteranov, kateri se v novejšem času predaleč odстранjujejo od prave vere Kristusa.

(V Bolgariji) zasledujejo hudodelstva, katero je učinil prejšnji voditelj vlade, Stambulov.

(Srbski kralj), ki je obiskal Sultana v Carigradu, bode menda tudi v Berlinu potoval — Nekaj se govori, da išče neveste.

(Na Angleškem) se je mudil naš nadvojvoda Franc Ferdinand d'Este, kjer so ga državni dostojanstveniki in člani kraljevske rodbine pre prijazno sprejeli.

(Na Francoskem) v Lyonu, kjer je bila obrtna razstava, mudil se je v nedeljo zvečer 24. junija, predsednik francoske ljudovlade Kar not. Ko se je zvečer peljal v gledališče skočil je v njegov voz neki mlad Italijan, anarhist naj hušje vrste teh grozovitnih prekucuhov, in ga zabodel v jetra in trebuh tako globoko, da je čez dve uri umrl. Žalost na Francoskem in jeza na Italijane je bila nepopisna. Izvolili so si Francozi zdej za predsednika Kasimira Periera.

(Anarhisti) dvigajo glave tudi na Španskem in v Belgiji, kjer je tak novodoben morilec umoril duhovnika v cerkvi.

Dopisi.

S Pečovnika. Ma pej, ma strela! bi rekel Vipavec, čuvši „velike“ stvari, ki se gode v Celji. Taki ste vi Slovenci, da Nemce spodrivate in se vtikate v gospodarske zadeve nemških podjetij. Nič ne majajte z glavo, gospod urednik! Če tudi trdite, da ni res, jaz Vam vender ne verjamem. „Vahtarica“ tako pravi, pa je ven, vsakdo mora verjeti. In da jih spodrivate ter jemljete „nemško posest“ celjsko, to Vam bodem hitro dokazal. Zakaj pa ste prišli Vi v Celje? Ali niste znali iti kam drugam? ali pa bi bili ostali v Ljubljani, če mislite da morate biti med Slovenci. Celje pa je „nemško“ mesto in dokler bodo gospodovali naš Julček, Pepi in morda pride še Franci na vrsto, kaj zdaj je Franci = Pepi ali pa je Franci še na holjem, se le vi Slovenci obrišite. Vaše slovensko brbljanje pa tudi ne bode pregnalo germanskih grč, kakor je Balantov Lojzek. Vidite, ko bi se Vi ne bili „vsilili“ v Celje, bi marsikateri „pošten“ Nmec boljše dihaval in se manj potil za svoj kruhek. Slovenci ste preveč samogoltni, mislite, da morate vse na jeden dan podelati in si ne privoščite niti oddiha. Vrag naj z vami potem češnje zoblje. Frice Rasch je gotovo najsrečnejši človek, od kar ste Vi v Celji. Vzeli ste mu vsaj malo bremena raz rame. Mož je že težko nosil in dostokrat sopihal tako, da je marsikateremu kupcu vroče prihajalo. No, zdaj ima vsaj čas odpočitka in ker mu ni več tako vroče, tudi druge ne ogreva.

Dolgo ste me čakali, da se oglasim in Vam dam zopet malo poduka. Veste, delo, delo, to me zadržuje. Pa ječmenček zori in upanje v boljšo bodočnost se mi vzbuja v prsih. Zdam bodem začel „rešpetlin“ sukati in le pripravite se, tako Vas bodem ogleštal, da bode veselje. Dobil sem mnogo novih znancev, ki so spomladi zahajali na Tost in zvedel toliko pikantnih celjskih novic, da me že danes srbe prsti, pa se vender zdržujem, ne bodem jih še zapisal. Če pri priliki kaj Lojzeka srečate, prašajte ga, zakaj jo je onikrat tako popihal od tiste vincarije. Sicer, da ste mi zdravi Vaš puščavnik.

Iz Št. Jurija ob j. ž. Sadjerejsko društvo „Cesarjevič Rudolf“ v Št. Juriji ob j. ž. je letos nekaj vrlo dobrega storilo. Videč, kako iščejo naši vinogradniki ameriških trt, se je odločilo, ustreči željam prebivalstva ter je prosilo vlado, da zasadi v Št. Juriju ameriške trte. Posrečilo se je društvu doseči svojo željo pod jako ugodnimi pogoji. Država je sprejela zemljišče, katero je društvo preskrbelo, v lastno oskrbovanje z obljubo, da zasadi tam ameriške trte. Imamo zdaj dva ameriška vinogada; jeden za vzgojo rezanic, drugi za sajenje cepjenih trt. Vinograd za vzgojo rezanic je v Št. Juriji ob cesti namestu prejšnje drevsnice in je sedaj že popolnoma obdelan. Tretjino rezanic dobiva skozi dvanajst let društvo, katere bodo imeli toraj tukajšnji vinogradniki na razpolaganje, drugi dve tretjini bo pa država prodala, seveda tukajšnjim vinogradnikom. Čez 12 let sta pa oboja vinograda last društva, ki bo toraj v prijetnem položaju svojim udom oskrbovati potrebnih trt.

Na Rifniku na Petrov god. Gospod urednik! To ste zadnjič vstregli A. Kinglu, ko ste povedali, da je na svojo gostilno v Št. Juriji ob j. ž. napisal, da je tam „Ein kercahof“. Mož je bil zelo hvaležen tistemu gospodu, ki je Vam to stvar povedal, ker je v „cajtenge“ prišel brez truda. No, ker je res pravo pogodil g. Kingl s svojim napisom, kajti neki imeniten gospod iz „nemškega“ Celja so mu rekli, da se vsaj sedaj vé, kje je dobiti jedi in pijače v Št. Juriji. Ko sem še majhen bil, sem šel, če sem bil posebno priden z očetom v nedeljo tja „kjer Bog roko ven moli“, pa sem dobil kak požirek čvicka ali še celo špalo od klobase, zdaj na stare dni bom revež pa le tam kaj dobil, da si dušo privežem, kjer imajo napisano „Ein kercahof“. Res slabi časi se nam bližajo.

Tisti gospod so menda Kinglu tudi povedali, da radi pivo pijejo, kajti naš mož je kmalu potem nabil na svojo hišo desko, na kateri je po-

vedano v nemščini — seveda nemškim pivcem — da se tam pivo dobiva na debelo. V tretje gre rado; morda bomo kmalu zapazili tretji napis — seveda nemški — na omenjeni gostilni. Do tedaj se Vam priporoča Vaš Zbadovič.

Ptuj dne 22. junija 1894. „Slovensko pevsko društvo“ si usoja javiti, da je letošnji veliki koncert, ki je bil spočetka določen na 5. avg. 1894, odložen na 8. septembra 1894. Ta odložitev bila je potrebna, ker ni bilo za 5. avgusta 1894 godbe dobiti. Vsa častita društva, vse gospode člane našega društva, kakor tudi vse rodoljube in prijatelje slovenskega petja, opozarjamo, da se blagovoljno na to ozirajo in društvu ohranijo svojo blagonaklonjenost. Vsi gospodje poverjeniki se prosijo, da radi sklepa računov točno pobirajo doneske in vračajo nabiralne pole.

Konečno pripomnimo, da se je odboru posrečilo, po trudapolnem prizadevanju dobiti vojaško godbo za napominani koncert, ugodnost, ki je umetniškemu in zabavnemu delu koncerta gotovo le v korist in kojoj smo morali že več let pri naših koncertih pogrešati. Sijaj koncerta in poštena zabava je toraj osigurana, samo, da bode vreme ugodno in da obišče koncert vsak, komur dopušča čas.

Velečastiti gospod o. Klement Salamun, gvardijan č. o. minoritov v Ptuji, prepustil je samostanski vrt brezplačno za koncert, koja lju-beznivost je vsega priznanja vredna.

Književnost.

(Pouk o črtežih) (planih). Spisal in s 359 podobami pojasnil Jos. Bezljaj, meščanski učitelj in c. kr. okrajni šolski nadzornik v Krškem. Drugi pomnoženi natis. Založilo „Pedagogičsko društvo“ v Krškem. Natisnil Drag. Hribar. Strani 32. O potrebi in dobroti te knjižice svedoči že to, da je izšla v 2. natisu. Še bolje razjasnuje njen namen g. pisatelj v predgovoru, kjer pravi: „Knjižici je namen nestrokovnjake poučiti, da bodo razumeli stavbne črteže, posebno pa „Vzorne načrte kmetijskih stavb“, ki jih je izdala kranjska kmetijska družba l. 1883 in l. 1887. Potrebno je pa tudi, da se stavbni obrtnik (zidar, tesar itd.) vsaj nekoliko spozna na plane (črteže). Zaradi tega bode ta knjižica gotovo tudi dobro došla kot učni pripomoček obrtno-nadaljevalnim šolam“. Cena jej je 45 kr.

(Izvestij muzejskega društva za Kranjsko) je izšel 3. sešitek tekočega letnika, ki obsega sledeče razprave: S. Rutar: Grobišče pri sv. Luciji blizu Tolmina. J. Apih: K obrtni politiki 18. veka. Dr. Fr. Kos: Regesti k domači zgodovini. Mali zapiski. Slovstvo o domoznanstvu slovenskih dežel. — V prihodnji številki priobčimo članek o tem prezanjivem in imenitem časopisu za slovensko zgodovino.

Zahvala.

Poprava stopenic na kalvarijo hriba sv. Jožefa v Celji, stala je precejšnje svoto 300 goldinarjev. Ker konvikt čast. oo. Lazaristov ne more zmagati tacihi stroškov, obrnil se je do sl. mestnega magistrata, s prošnjo, da bi isti slavni dal primeren prispevek, že z ozirom na to, da stopenice rabijo tudi sprehajalci po Jožefovem hribu. Slavni magistrat pa je to prošnjo odbil. Isto tako prosil je konvikt občinski zastop okolice celjske in prejel na prošnjo za sedaj 25 goldinarjev z opombo, da se bode sl. občinski zastop še spominjal te naprave ob primerni priliki. Zato se posebno zahvaljujemo sl. občinskemu zastopu okolice celjske, posebno županu g. Glinšeku, s prošnjo do Vsemogočnega, da jih oblagodari z vsemi svetnimi dobrotami in jih obilo poplača tudi v nebesih.

Pri sv. Jožefu nad Celjem, dne 3. julija 1894.
Franc Javšovec, superior.

Zahvala.

Moj rajni mož g. Vilhelm Pressinger, bil je pri zavarovalnici „The Gresham“ v Londonu zavarovan za večjo vsoto na življenje.

Po naznanilu in izkazu potrebnih listin pri glavni reprezentanci v Ljubljani, po g. Gvidu Zeschko-tu, bil mi je ves zavarovani kapital takoj izplačan. Vsled tega zahvaljujem se družbi „The Gresham“ in priporočam to družbo vsakemu, ki hoče preskrbeti svojo družino za slučaj smrti

V Konjicah, dne 22. junija 1894.

Marija Pressinger.

Lepa darila za birmance

priporoča Zdravko Vasle, velika zaloga ur v Braslovčah. — Ura lepa, z verižico, jako primerna za vsacega birmance, od 3 gld., 4 gld. do 5 gld., kakor tudi ure stenske in budilke od 2 gld. naprej. Ure najboljše in najcenejše in dobro regulirane. (108) 1—1

Proda ali v najem

se dá prostovoljno hiša, v kateri je že več let trgovina špicerijskega blaga, prodaja žganja in piva; stoji blizu premogokopa in železnične postaje. Kje pove upravništvo „Domovine“.

(105) 1—1

Lepo posestvo v prijetnem kraju Savinjske doline, od glavne ceste 5 minut oddaljeno, obsegajoče 13 oralov njiv, travnikov in gozda, prodá se zaradi odročnosti, pod ugodnimi pogoji. — Jako lep sadovnik. Zidana, z opeko krita hiša Zidano, lepo gospodarsko poslopje. Z opeko kriti svinjaki. Posestvo pripravno je za kakega zasebnika. — Natančneje pove Ivan Apat, posestnik v Ponorji pri Vranskem. (107) 3—1

Advokat
dr. Danilo Majaron
otvoril je
svojo pisarno
v Ljubljani
na Križevniškem trgu št. 7 (nasproti cerkvi „Križanke“)
Uradne ure navadne. (106) 2-1

Zobozdravnik A. PAICHEL

ordinira

v Celji v hotelu „pri volu“ (Koscher)

meseca julija vsaki dan (109) 3—1

* od 9. ure dopoldne pa do 4. ure popoldne. *

Učenec

(100) 5—2

14 do 16 let star, trdne postave in s primernim predukom, vsprejme se v prodajalnico z mešanim blagom. Več pove Ivan Razboršek v Šmartnem pri Litiji.

Kose, kose, kose!

Adalbert Geiss

poprej Josip Širca

trgovec v Žalci

uljudno naznanja, da je dobil novo zalogo

najboljših kos.

Le te so iz najvlačnejšega in iz natrdnejšega jekla izdelane, so prav lahke in lepo izpeljane. Taka kosa zdrži ojstrino tako dobro, da jo treba le malokrat zopet sklepati in da lahko z njo najtrdejšo travo po 100 korakov (stopinj) neprenehoma kosiš, da si koso enkrat s kamenom nabrusiš. Vsaka popisanih kos ima vsekano znamko poljedeljskega orodja in besedo „Garantie“. Slednjo tako koso, če ni dobra, zamenja Adalbert Geiss z drugo novo koso.

Kose pošiljam nemudoma po sprejemu naročbe proti poštnej povzetju. Če se 10 kos skupaj pošlata imajo, se zniža poštšina na 2 do 4 kr. za komad. Pri naročbi naj se dolgost kose naznani. Cena kos je po dolgosti od 75 do 85 kr. za komad. (93) 3—3

Dečka

mečnega in zdravga, sprejme za pekovskega učenca

Josip Achleitner v Celji. (92) 3—3

Na prodaj je nova hiša, 8 let še davka prosta; k hiši spada 500 □ sežnjev obsejane zemlje. Hiša leži pri Teharjih in je zelo pripravna za vsako porabo. Dobiti je za ceno 1600 gld., od katerih lahko 542 gld. ostane vknjiženo in se počasi amortizuje. — Več pove Jožef Krautberger, mašinst na parni žagi v Celji. (80) 2—2

Zaloga narejene obleke za gospe

Rotovške ulice (Rathhausgasse) št. 19.

Izdelovanje obleke po meri vsakojake mode za dame in deklice. — Velika zaloga narejene obleke najnovejšega kroja, iz najboljšega blaga po nizki ceni. Za spomlad posebno priporočljivo: Spomladanski jopiči in dežni plašči, kapuci, ogrinjaji raznih baž, mantleti itd. od navadnih do najfinejših. Obleka za deklice in otroke v najbolj rabljevih barvah ter zelo trpežna. Velik izbor predpasnikov za dom in gospodarstvo po najnovjšem kroju in nizkih cenah. (34) 9—4

Za obilno naročbo se priporoča

Karol Roessner

krojač.

Zahvala in priporočilo.

Podpisani se zahvaljujem za mojemu predniku g. Antonu Hošiču, skazovano zaupanje, ter se usojam uljudno naznaniti, da sem z dnem 1. maja prevzel

kleparsko delalnico.

Priporočam se veleč. duhovščini in sl. občinstvu za napravo vsakojakega v mojo stroko spadajočega dela, ter zagotavljam, da bodem vedno solidno in ceno postregel.

Z velespoštovanem

(90) 3-2

Janez Skaberne
klep. mojster v Celji.

Oznanilo.

Za vinogradnike! Cepljenje ameriških trt v zeleno (Grünveredlung) najbolj uspeva, kakor so vsestranske skušnje dognale, za katero požlahtnitev se pristni angleški gumi najboljše kakovosti dobiva pri

VARLEC & UMEK-u

trgovcih v Brežicah.

Istotako se dobi pri teh slama za vezati (Raffia Bast), škropilnice proti strupeni rosi (Peronospora-Spritzten, System Allweiller) in modra galica po najnižji ceni.

(81) 3-3

Samo Moric Unger,

ključar za orodje, stavbe, stroje in umetno ključarstvo v Celji

oskrbuje uravnavanje tehtnic in uteži. — Dalje napravlja tehtnice in uteži ter nepravilne popravila najhitreje.

Popravlja tudi stroje vsake vrste (mlatilne, za rezanico, šivalne stroje itd.). Pomankljive šivalne stroje zamenjuje s prenovljenimi ali kupuje. Dobé se pa šivalni stroji v zalogi zelo po ceni. Nadalje se

ta priporoča za napravo in popravo sesalk za vodnjake, vodovodne naprave in sprejema vsa dela spadajoča v stavbinsko in umetno ključarstvo, kakor: okove za nove stavbe, okraske, nagrobne, altarne in pokopališčne ograje ter mrežasta vrata itd., strelovode, kakor tudi poskušanje starih strelodvodov, kar izvršuje najboljše.

(79) 12-5

LUDVIG SMOLE

trgovec v Sevnici

prodaja Živic-eve škropilnice proti peronospori po fabriški ceni dalje pravo modro galico, kakor tudi nože, klešče in gumbe za cepljenje ameriških trt.

Ravno tam se dobi vsakovrstno kmetijsko orodje, rokodelska in druga železnina po nizki ceni. Lepi nagrobni križi za katere se preskrbe tudi napisi.

(66) 8-4

JOSIP HOČEVAR

krojaški mojster

Celje, Graška ulica (Grazergasse) št. 19

priporoča se visokemu plemstvu, velečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu za napravo obleke po meri iz najboljšega francoskega, angleškega in brnskega blaga, lastne zaloge.

Delo solidno in po nizki ceni.

Vedno velika zaloga narejene obleke za gospode in dečke po najnovejši modi ter trajnega blaga.

Cena obleke za dečke od 3-6 let od 2.50 do 10 glid., od 6 do 12 let 4.50 do 12 glid.

Obleka za gospode stane od 8 do 36 glid.

Na željo pošlje se storjena obleka tudi na ogled in se nerabljiva zamenja.

Za obilo naročbo priporoča se

z velespoštovanjem

(39) 10-7

Josip Hočevar.

Razglas.

Kraški teran

ima na prodaj

Anton Polley v Sežani na Primorskem.

Prve vrste po 20 glid. hektoliter.

Druge " " 13 " " "

Tretje " " 10 " " " (95) 8-5

Za sv. birmo priporočam veleč. duhovništvu in starišem

mašne in molitv. knjige

v papir in platno vezane po 15, 25 in 35 kr. v usnje vezane po 40, 60, 70, 85 in 95 kr., gl. 1- in 1.25, v usnje vezane s koščenim križem po 95 kr., gl. 1.20, 1.50, 1.80 in tudi finejše in elegantno vezane.

Zunanja naročila vrše se takoj in natančno.

D. Hribar v Celji.

Naznanilo in priporočba.

Spodaj popisani si usojam naznaniti slavnemu občinstvu in preč. duhovščini, da sem otvoril svojo novo

ključarsko delavnico

v Celji, na Bregu št. 18 (v občinski hiši).

Prevzamem vsa v mojo stroko spadajoča dela bodi si okove za okna ali vrata; izdelujem razna štedilna ognjišča, prevzamem vodovodne naprave, kakor tudi popravila bodisi v mestu ali na deželi.

Napeljujem strelovode na stolpih, dimnikih ali privatnih poslopjih.

Osobito se priporočam za umetna ključarska dela.

Naprave vrtné, cerkvene ali predaltarske železne ograje. Umetno izdelana železna vrata, kakoršnih koli slogov itd.

— Vse po najnižjih cenah —

Za dobra in trpežna dela jamčim.

Nadjajoč se mnogobrojnega naročila beležim

z odličnim spoštovanjem

Iv. Rebek

(68) 10-4

ključavničar.

Jožef Guček

krojaški mojster v Celji

poprej v Gosposki ulici št. 12, od prvega aprila t. l. v Rotovski ulici št. 8.

Priporoča se za izdelovanje vsakoršne obleke za gospode in dečke.

Velika zaloga vsakoršnega blaga, kakor tudi vsakoršnega perila in spodnje obleke. (58) 10-5

Cene nizke, delo solidno in trajno ter hitra postrežba.

PO NAIJNIZHJIH CENAH POD NAJVEŠEJŠIMI POGOJI POŠILJA POD JAMSTVOM IN NA POSKUŠNJO

IG. HELLER, DUNAJ

274 Praterstrasse Nr. 48

Mag. Dr. Brestovnik 192 strni območje v 7. v strovniški in zemljanih poslojih na salotvorje takaj zaslovi. Proklamirani in šiljo.

(71) 20-7

Zaloga specerijskega blaga

MILAN HOČEVAR

Celje, Glavni trg, 10

Izvrstna zaloga vsakovrstne kave, sladkorja, riža, finega olja, južnega sadja, masla, svinjske masti, ruma, čaja, vina v butilkah, sremske slivovke, kranjskega brinovca, itd. itd.

Banatska pšenična moka.

Radajnska mineralna voda
itd. (21) 20-6

„ZACHERLIN“

je najznamenitejše sredstvo proti vsakoršnim mrčesom.

Znamenja izredno upliverga „Zacherlina“ so: 1. zapečaten steklenica, 2. ime „Zacherl“.

Steklenice stanejo: 15, 30, 50 kr. in 1 glid. 2 glid.; štedilec „Zacherlina“ 30 kr.

Celje: Traun in Stiger

Alojzij Walland (70) 10-8

Viktor Wogg

Josip Matič

A. Ferjen

L. Leo Huniak

Milan Hočevar

Friderik Jakovitsch

Ferdinand Pelle

Fran Zanger

Adalbert Globočnik

Fran Granditsch

A. Oizinger

Smarje: Josip Wagner

St. Pavl: Norbert Zanier

Braslovce: Ivan Pauer

Vrnsko: Ivan Laurič

Ljubno: Fr. Kav. Petek

Velenje: Kari Tischler

Vojnik: Fr. Zotti

Konjice: Simon Herfannik

Poličane: Jurij Nusba

Ferdinand Ivanus

A. Schmeiz

Trbovlje: Trboveljska bratska zaloga

Antonija Krammer

Fran Pollack

Robert Stenovitz

Hrastnik: Alojzija Bauerheim

Josip Wouk

Planina: Fr. Knitlic, vdova

Ludovik Schescherko